

ÇAĞRI

12. Dönem çalışmaları içinde bulunan ŞPMMO, temsil ettiği 414 şehir ve bölge planıcısının maddi ve manevi desteğinin eksikliğini içinde bulunduğumuz şu günlerde ağırlıklı olarak hissetmektedir.

Bir meslek odası varlığını ancak üyelerinin omuzlarında sürdürebilir, mesleki eylemlerde bulunabilir. Varlık nedeni üye tabanı olan Oda'mız, kısır döngülerde yorumlanmakta, yargılanmakta ve hatta gene kendi tabanı tarafından «hiçle iştigal ettiği» gerekçesi ile maddi ve manevi destekten yoksun bırakılmaya mahkum edilmiştir.

414 üyeli bir meslek topluluğu yönetimi tabandan, tabanı yönetimden yakınmaya başladığında varlık nedenini yitirmiş demektir. Akla gelen ilk çözüm Oda'nın kapısına kilitli asıp, '414'ümüzde mesleğimiz içerisinde ve topluma mal edilmesinde böyle bir örgüte gereksinim duymuyoruz; herkes kendi yoluna...» demektir.

Ancak böylesi bir davranışın hesabını tarih içinde bizler genç nesil meslektaşlarımıza vermekten kurtulamıyacağız. İşte bunun bilincinde olan 414'ümüz arasında bir avucumuz Oda'ya sahip çıkma ve Oda'ya kan verme uğraşı içinde bocalayıp durmak tadır.

Son Genel Kurul'umuzda 78 katılım 53 oy kullanma saptandı. Bu değerleri yüzdelere çevirdiğimizde dahi sorunun ciddiyetini kavramaktan yoksunuz.

ÜNİVERSİTELERDE, BAKANLIKLARDA, BELEDİYELERDE, SERBEST PİYASADA ÇALIŞAN ÜYELERİMİZ!

Mesleğinizi icra ederken, sorunlarınızı çözmeye çabalarken bireyselcilikten arınıp, tüm kitemize ve genelde şehir ve bölge planlama disiplinine mal edebileceğiniz adımların, kazanımların, başarıların, katılımların gereğini duymuyormusunuz:

Üye sayımızın az oluşu nedeni ile çoğumuzun diğerlerinin ne tür uğraşlar içinde olduğunu izleme olanağı bulunduğundan bu uğraşlara 'hayır' diye yanıt verenlerin varlığından haberdarız. Gene bu 'hayır' diyenlerimiz mesleklerinin onur savaşını vermekte, mesleklerini toplum yararına uygulama yolunda çaba harcamaktadır.

D.İ.E. ANKARA NÜFUS ARTIŞ HIZINININ BÜYÜK ÖLÇÜDE DÜŞTÜĞÜNÜ SAVUNUYOR

1. GİRİŞ

Devlet İstatistik Enstitüsü 1980 Genel Nüfus Sayımı sonuçlarına göre Ankara'nın nüfusunu 1.877.755 olarak belirlemiştir. Bu durumda son 15 yılda Başkent'in nüfusu 150.000 kişi dolaylarında artmış olmaktadır ki, bu değer beklenen artışın dörtte biri kadardır. Ayrıca, telgrafla alınan ilk sonuçlara göre kent'in nüfusunun 2,2 milyon olduğu levhalara da yazılmıştı. Kesin ve geçi açıklanmış ve bu değer kent girişlerinin sonuçları arasındaki fark açısından gerek Ankara gerekse Türkiye genel nüfusunun şimdiye kadar gerçekleşen sayımlarda bu denli değiştiği olmamıştı.

2. GENEL NÜFUS

12 Ekim 1980 Genel Nüfus Sayımı'nın kesin sonuçlarına göre Türkiye genel nüfusunun 44.733.957 olduğu D.İ.E. tarafından belirlendi. Bu değer 1960—1975 yılları arasındaki ortalama yıllık % 2,65'lik artışın %

2,17'ye düştüğünü göstermektedir. Sayım sonuçlarına göre 10.000 nüfusun üstündeki kentlerde nüfus toplamı 19.645.007 ye ulaşmış ve bu sınıfa giren yerleşmelerdeki yıllık nüfus artış oranı % 6.12 olarak gerçekleşmiştir. (1960—1975 döneminde aynı oran büyük ölçüde dalgalanmakla birlikte, ortalama % 5,62 idi.)

TABLO — 1 TOPLAM VE KENTLERDEKİ NÜFUS GELİŞİMİ (000)

Yıllar	Toplam Nüfus	10.000 den büyük	(%)
1935	16.153	2.683	16.60
1940	17.821	3.215	18.04
1945	18.790	3.466	18.44
1950	20.947	3.923	18.72
1955	24.035	5.414	22.49
1960	27.755	7.189	25.90
1965	31.391	9.343	29.76
1970	35.605	12.734	35.76
1975	40.348	15.044	37.28
1980	44.737	19.645	43.91

(Devamı 4. Sayfada)

Tüm bu çabalar Oda çatısı altında toplandığında ağırlıklı olarak topluma mal edilebilecektir.

Ode yönetimleri hemen hemen her dönem ne yaptığı bilinmeyen veya yaptıkları beğenilmeyen organlar olmaktan kurtulamamıştır.

Böyle bir düşünce Oda'ya yabancılaşmış olmanın ta kendisidir. Oda'yı yönetimler ile özdeş görmek kendini yadsımının feryatıdır.

MESLEKDAŞLAR!

ŞPMMO SİZLERSİNİZ!

Yönetimler sadece istemlerinizi, ikazlarınızı, haberlerinizi, işaret ettiklerinizi, ürünlerinizi, meslek adına ortaya koyduğunuz tüm çabaları toplayan, yorumlayan ve gene meslektaşlarımız başta olmak üzere tüm topluma kanalize eden organlardır. Sizlerden dürtü gelmedikçe yönetimler atıl organlar olmaktan kurtulamaz.

Mayıs ayında yaptığımız mesleki yar kurullarla ilgili çağırımıza bir tek üyemizden dahi yanıt gelmemiştir. Üyelerimizden hiçbirisi Oda çatısı altında uğraşlarını yoğunlaştırmak istememiştir.

ŞPMMO'nun son bir kaç yılki mesleki eylemlerine baktığımızda 60—70 kişilik bir üye kitlesinin Genel Kurul'lara katılmaktan başlayan ve giderek yarkurullarda görev almaya varan bir mesleki bilinç içinde olduğu görülmektedir.

GERİYE KALANLAR, NEREDESİNİZ?

Şu günlerde mesleğimizi ilgilendiren pek çok kurumsal düzenleme gündemdedir. Bu gelişmeleri izlemek, özümlemek, aksayan yönlerini saptamak, yerine daha işlevsel öneriler getirmek ve bu çabaları topluma mal edebilmek için ŞPMMO öncülüğünde daha üst makamlara iletmek teker teker hepimize düşen tarihi bir görevdir, fırsattır.

Zaman susmak, içine kapanmak zamanı değildir. Gün herkes için GÖRMEK, ÖZÜMLEMEK, KATKI ÜRETMEK gündür. Yarına yön verecek düzenlemeler gündemde olduğunda köşesine çekilen meslektaşlarımız olumsuz gelişmelerden yakınma hakkına sahip olamayacaklardır.

MESLEKTAŞLAR! ŞPMMO ÜYELERİ!

Mesleğinin onur mücadelesini veren, mesleğini toplum yararına uygulamaktan yana olan tüm üyelerimizin artık silkinme

(Devamı 6. Sayfada)

TOPLU KONUT YASASI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

H. Çağatay KESKİNOK
Şehir Plancısı

Toplu Konut Yasası uzunca süren tartışmalardan sonra çıktı. (Kabul tarihi: 8.7.1981, Resmi Gazetede yayımlanış tarihi: 10.7.1981). Yasa üzerine yapılacak değerlendirmelerde izlenecek yol şüphesiz yasayı belli kıstaslardan hareketle 'iyi' veya 'kötü' gibi soyut ifadelerle nitelemekten çok; öncelikli olarak, geçtiğimiz yıl Demirel Hükümeti tarafından gündeme getirilen 'Milli Konut Politikasına ilişkin genelge ile başlayan, 1980 sonlarında büyük konut şirketleri ve basını ile savunusu yapılan ilk toplu konut yasa tasarısı, tasarı üzerine yapılan tartışmalar ile yeni boyutlar kazanan ve nihayet ilk tasarıdan oldukça farklı özellikler içeren 'Toplu Konut Yasası' ile ifadesini bulan gelişmeyi siyasi düzeyde bir değerlendirmeye sokmak olacaktır.

İkinci olarak ise, 'Toplu Konut Yerleşme Alanları' ifadesinin kavramsal açılımının zorunluluğu hâla gündemde. En azından, 'Toplu Konut Yerleşme Alanları' olarak salt konutların üretiminde belli bir işletme büyüklüğü saptanmış yerleşme alanları anlaşıldığını ve bunun da ülkenin teknolojik ekonomik yapıları dikkate alındığında konut üretiminde bir büyümeden çok bir daralmayı beraberinde getireceği biçimindeki kişisel kaygımı dile getirerek, 'Toplu Konut Yerleşme Alanları' veya kişisel olarak eşdeğerde tutmaya eğilimli oluşum 'Büyük kent parçalarının planlanması ve geliştirilmesi düşüncesinin konut üretiminde belli bir işletme büyüklüğünün üstüne çıkılmasından çok Kamu eliyle yönlendirilen köklü bir arsa siyasasına tekabül etmesi gerektiğini belirtmek isterim. Bu başka bir biçimde, Devlet eliyle kentsel topraklar üzerinde büyük gelişme alanlarının ivediden çok köklü çözümler ile kalıcılığı sağlanan arsa siyasaları ile planlanması, üretimin ülkedeki mevcut teknolojilerin her işletme büyüklükleri için en yüksek etkinliğe ulaşabilecek düzeyde kullanılmasına ve geliştirilmesine olanak verecek biçimde örgütlenmesi olarak ifade edilebilir ('Kendi Konutunu Kendin Yap', 'Devlet tarafından tahsis edilen arsalarda düzenli Gecekondu Üretim' en küçük işletme büyüklüğüne tekabül etmektedir.).

Üçüncü olarak yapılması gereken Yasanın belli başlı noktalarının, ilk yasa tasarısı ile karşılaştırılmasıdır. Şüphesiz bu karşılaştırma birinci ve ikinci değerlendirmelerin ışığında olmalıdır. Toplu Konut Yasasının olumlu ve olumsuz yönleri ancak bu aşamada saptayabilir, terazinin kefelerine koyabiliriz.

Ancak bakış açımızı bununla da sınırlamamız gerekiyor. Uzun tartışmalardan sonra çıkan ve bir önceki tasarıya oranla olumlu bir gelişme olarak niteleyebileceğim Toplu Konut Yasasının olumlu noktalarının 24 Ocak 1981'den bu yana izlenen; iç pazardan çok dış pazarı önemseyen, sanayi sektöründe ihbarata yönelme ihbaratı ile

naklarını artırma düşüncesine dayalı, Türkiye ekonomisinin en temel sorunlarını iç pazarın geliştirilmesi, gelir dağılımında adaletsizliklerin önlenmesi, bunun da ekonomik büyüme ile atbaşı yürütülmesi olarak görmeyen ekonomi politikalarının devamı koşullarında geleceğinin ne olacağı sorusu önem kazanıyor. Konumuz açısından ise, Türkiye'de alt gelir grubunun tasarruf gücünün ne olduğu sorusu da ilginçtir. Nedenleri şüphesiz 'dünya ekonomisinin içinde bulunduğu duruma da bağlanabilecek olan, Türkiye ekonomisindeki 'tekelleşme' eğilimlerinin veya başka bir deyişle sektörlerin büyük bir bölümünde gözlenen 'elenme', yok olma' eğilimlerinin yarattığı üretim düşüşleri, bunun da ekonomide yarattığı ağır yaralar, dış pazarda yarışabilme gücünün zayıflığının anlaşılması nedeniyle bir süre önce üzerine övgüler döşenen faiz politikasına başlayan yakınmalar, ekonominin salt para politikaları ile yönlendirilebileceği görüşünün yaygınlığı, ağırdan da oisa piyasaya sürülme başlayan 'para' dikkate alındığında uzunca bir süredir menkul değerlere yönelmiş paranın yakın bir gelecekte gittikçe artan bir oranda tekrardan gayrimenkule bağlanacağı, bunun da enflasyonist baskıları artıracacağı ve özelde konut sektöründe etkinliğin dikkate alınmamış olması nedeniyle gayrimenkul üzerindeki spekülatif gelişmeyi tekrardan başlatabileceği söylenebilir. Böylesi bir gelişmenin, Yasanın Olumlu kotalarını nasıl süpürüp götürebileceği ise önemli bir soru olarak ortada durmaktadır.

Sözü edilen noktaların tümünün birden açılması yazının içeriğinin dışına taşmakta. Bu kısa yazıda, Toplu Konut Yasasının bir önceki yasa tasarısı ile karşılaştırması konut sektöründeki genel gelişmeler ışığında yapılacak ve yasanın olumlu yönleri sergilenen, olumsuzluklar okuyucunun tartışmasına açılacaktır.

1980 Ocak Kararnamesinden sonra Türkiye'de sermaye kesiminde önemli gelişmeler ivme kazandı: Bankalar holdingleşirken, holdingler bankalaşıyordu. Yine banka—holding yaklaşması ile bu çevrelerde konut sorunu üzerinde en çok durulan konu haline geldi. Ortadoğu ve K. Afrika inşaat piyasasından beklentiler (sanki Türkiye'de inşaat'a ilişkin sorunlar bitmişcesine), yurt dışındaki işçilerin aktaracağı döviz olanakları (TİSK'in araştırmalarına göre yurt dışından gelen işçiler ellerindeki dövizin % 49'unu konuta yatırıyor), üç büyük kentte kamulaştırılmış, planlanmış arsalar, belediyeler ve hazine mülkiyetindeki diğer arsa ve araziler, iç ve dış kredi kaynakları (SSK Bağ-Kur, Meyak, Avrupa İskan Fonu), kamulaştırılan alanlarda devletin gerçekleştireceği alt yapı, ekonomik buhran nedeniyle zorunlu tüketim maddelerinin dışında kalacakları gittikçe artan nüfus (Örneğin: oto-

mobil sektörü) bu zamana kadar bu çevrelerce üzerinde pek durulmayan 'konut'u bir numaraya yükseltiverdi. Bir yandan bankalar populist bir nitelik kazanan 'faize para yatırma'yı televizyon reklamları ile körüklerken—sanki bir yaratılmak istenenle geliştirmişcesine—bankalarla sıkı fıkı olan holdinglerin yan kuruluşları; büyük toplu konut şirketleri faiz gelirinin kalıcı olmadığını, 'mülk'ün ise en kazançlı yatırım olduğunu vurguluyorlardı:

«Faize yatırılan para konuttur gider, Ekotaş'a yatırılan para konuttur kalır..... Faiz geliri kalıcı değildir..... Oysa mülk kalıcıdır. Değeride artar, getirdiği irat ta. Herkesin faiz önerdiği dönemde Ekotaş size konut veriyor.

.....Çünkü Ekotaş biliyorki insanın başını sokacak bir yuvası yoksa faiz gelirinin de hiç bir değeri yoktur...» (Milliyet, Eylül 1980, gazete ilanı)

«İsotaş yeni kentler kurar... parayı korumanın, kazanmanın güven yolu... Bu gün paranızı çeşitli kuruluşlara yatırıp bekletiyorsunuz ve elinize geçen faiz sizi memnun ediyor... Para değerini gün geçtikçe kaybediyor... Yarın ne olacak? Unutmayın gün geçtikçe değeri düşmeyip artan en kazançlı yatırım mülk olmuştur. Öyle olacaktır..... İsotaş'ın en uygun koşulları ile ev sahibi olmanızı, geleceğınızı güvenceye almayı sağladığını unutmayın...» (Milliyet, Eylül 1980, gazete ilanı)

Evet konuta para yatırma ile faize para yatırma—geliştirmişcesine—farklı ağızlardan dile getiriliyorsa da, bu içli dışlı kuruluşların ortak özlemi paranın her ikisine birden (hem faizi hem de konuta. Burada konut ne gecekondu nede yap—satıcı'nın yaptığı konut) yatırılması idi. Toplu konut kuruluşları ve onlarla içli dışlı finans kuruluşları yönünden herşey tamamı, sadece yasal çerçevenin çizilmesi kalmıştı: Kamuoyu bir yasa tasarısına tanık oldu. Bu tasarı konut girişimleri konusunda tekel veya tekelimsi sınırlamalar getiriyordu (Toplu konut kuruluşu izin belgesi almak, bunun için de mahalle ölçeğinde üretim yapabilecek teknolojik düzeyde ve işletme büyüklüğünde olmak koşulu gibi) Bu sınırlamaların üstesinden gelebilen kuruluşlar 'ara finansman kredisi' (Konut değerinin % 60 tutarında, 3 yıl ödemesiz, % 15 faizle), 'inşaat kredisi' (Konut değerinin % 30'u 3 yıl ödemesiz, yirmi yıl vade, % 5 faizle), 'iş yeri kredisi' (2 yıl ödemesiz süre, 5 yıl vade, % 15 faizle), 'arsa kredisi' (2 yıl ödemesiz süre, 5 yıl vade, % 5 faizle) 'alt yapı kredisi' (5 yıl vade, % 5 faizle) olmak üzere kredilerden yararlanacaklardı. Şüphesiz bu denli vadeli ve faizli kredilerin enflasyonist baskılar gözönüne alındığında krediden çok bir yardım anlamında değerlendirilmesi daha uygun olacaktır.

Yasa tasarısında bürokrasideki gecikmeler için de önlemler düşünülmüştü:

Madde 9: «.....Fon gelirlerini zamanında yatırmayan yetkililer şahsen sorumlu olup, ilk ay için yüzde on (% 10) müteakkip her ay için yüzde üç (% 3) gecikme cezası öderler...»

En önemlisi de tasarının 6. Maddesinde yer alıyorduki; bu maddeye göre toplu konut yerleşme alanlarındaki arsalar toplu konut kuruluşlarınca satın alınabilecekti (hemde toplu kamulaştırmalarda *rayiç bedel* uygulamasının yürürlükte olduğu dönemde). Bu sayede belki de toplu konut kuruluşları düşük faizli kredilerle köşeyi dönerken, yaklaşık bir buçuk yıldan beri menkul değerler karşısında itibarını yitirmiş arsa ve arazileri kıvrak bir zeka ile ucuza kapatıp bekleten büyük emlakçiler de bu köşeyi dönme işinden nasibini alacaktı (belkide bu kuruluşlar sözü edilen toplu konut kuruluşlarının yan kuruluşları olacaktı.) Tabii topyekun uygulamalardan bu toplu konut şirketlerine teknoloji satan dış çevreler ise en fazla kazançla çıkacaklardı.

Bir de tasarıda bir madde vardı ki, belkide kent plancılarının en anlam veremeyeceği bu olacaktı herhalde:

Madde 7 : «Tespit edilmiş toplu konut yerleşme alanları içinde yer alan ve toplu konut projelerinin gerçekleştirilmesini üstlenen toplu konut kuruluşları imarla ilgili yükümlülüklerini İmar Kanununun hükümlerine bağlı olmaksızın aşağıda belirtilen işlemleri uygulayarak yerine getirirler:...»

Ayrıca mülk konut uygulamalarında konut şirketleri inşa edecekleri konutların yalnızca % 30'u için hak sahipleri ile bağlantı yapmaları yeterli sayılıyordu. Toplu konut şirketleri hak sahibi ile bağlantı yapmadan ürettiği ve bunlar için de önceden kredi aldığı konutları satamazsa da bir sorun çıkmayacaktı. (Satılma garantisi); Devlet bu konutları satın alacaktı.

İlk toplu konut yasa tasarısı kamuoyunda geniş tartışmalara neden oldu ve ilk tasarıdan farklı niteliklere sahip Toplu Konut Yasası çıktı. Herşeyden önce Yasada bir önceki tasarıda toplu konut kuruluşlarına tanınan sınırsız özgürlükler yok. Ara finansman kredisi, inşaat kredisi gibi inşaata başlamadan önce verilen krediler yasada yer almıyor. Konutların üretimi için mahalle ölçeğinde üretim yapabilecek teknolojik düzeyde ve işletme büyüklüğünde olmak zorunluluğu da yok. (Ancak 200 konut birimi ölçüsü getiriliyor.) Konutların üretimi ihale yöntemi ile gerçekleştirilecek. Toplu konut yerleşme alanlarının tespitini ise yerel yönetimlerle işbirliği içinde İ.İ.B yapacak. İlk tasarıda bu yetki toplu konut kuruluşlarına da verilmekte idi. Ayrıca ilk tasarıda 'Kamulaştırma değeri' ile ilgili hiçbir madde bulunmaması o zaman yürürlükte olan

ği anlamına geliyordu. Ancak Yasa ile toplu kamulaştırmalarda bundan böyle '*Vergi Değeri*' esasının geçerli olacağı kabul edildi:

Madde. 5 : «Bir yerin toplu konut yerleşme alanı olarak ilan edilmesinden sonra kamulaştırma hakkı doğar. Kamulaştırma bedelinin tespitinde toplu konut yerleşme alanlarının ilanından önce yapılmış vergi beyanındaki taşınmaz mal değeri esas alınır. Beyan tarihi ile kamulaştırma tarihi arasında bir yıldan fazla zaman geçmiş ise, arada geçen zaman Ticaret Bakanlığınca yayınlanmış toptan eşya fiyat endeksleri dikkate alınarak kıymet taktiri yapılır. Ancak bu şekilde takdir edilecek kıymet farkı beyan edilen değer bir mislini aşamaz. Toplu konut yerleşme alanları içindeki Hazine arazi ve arsaları herhangi bir bedel, vergi, resim ve harç alınmaksızın toplu konut yapımı için tahsis edilir.»

Bu madde bir bakıma—tüm kentsel uygulamalarda olmasa bile— toplu konut uygulamalarında İmar Kanununun Danıştay'ca iptal edilen 38. Maddesinin tekrardan geçerlilik kazanması anlamına gelmektedir. Köklü bir kentsel arsa siyasi anlamına gelmesi bile bu gelişme olumludur. Rayiç değer gibi subjektif koşullardan etkilenme olasılığı yüksek bir bedel esasının yerine vergi değeri esası getirilmektedir. Böylece rayiç değer ile vergi değeri farkından oluşan rantlar önlenmiş olacaktır.

İlk tasarıda kamulaştırılan arsalar toplu konut şirketlerine tahsis edilirken, Yasa ile kamulaştırılan arsaların kooperatif, kooperatif birlikleri ve sosyal güvenlik kurumlarına tahsisi ilkesi getirilmiştir. Bu özellik kooperatif birliklerinin kentsel hayatın örgütlenmesinde önemli bir unsur olması gerektiği görüşü ile uyusmaktadır.

Temel olumlu noktaları —ki topyekun yasayı açıklıyor— sergiledikten sonra belli başlı soruları olumsuz noktaları tartışmaya açalım: En temel soru, '*Toplu Konut Yerleşme Alanları*' ile '*Yeni Yerleşme Alanları*' arasındaki ayrılıkların veya benzerliklerin neler olduğu doğrultusunda. Yasada '*Toplu Konut Yerleşme Alanı*' olarak ifade edilenin; '*mülk konut*'un yanısıra '*kendi konutunu kendin yap!*' '*kiralık konut*' gibi farklı tür ve biçimlerin birlikte ele alındığı '*Yeni Yerleşme Alanları*' ifadesinden farklı olduğu gözlenmektedir. Öyleyse '*Yeni Yerleşme Alanları*'nın geleceği ne olacaktır? Sözü edilen türlerin hepsi redmi edilmektedir? Niçin salt, şu kadar katın üstünde, şu işletme büyüklüğü ile üretilmiş '*mülk konut*' tek seçenek olmaktadır? Bu tür kısıtlamalarla bir yerlere varılamayacağı açıktır. Çünkü bu kısıtlamaların toplumsal, ekonomik ve hatta kent estetiksel sakıncaları vardır. Şüphesiz bu sakıncaların hepsini açıklamak olanaksız. Ancak ekonomik anlamına değinmeden geçemeyeceğim: Her-

bir teknolojik biçimle gerçekleşmediği dikkate alındığında bu tür kısıtlamalar sonucunda olacak olan sektörde bir *daralmadır*. O zaman da aynı üretim düzeyine erişebilmek için bir yol daha kalıyorki— denize düşenin yılanı sarılması olarak niteleyeceğim— o da; teknoloji ithalidir. Yasada ithal teknolojiler konusunda bir sınırlama getirilmemiş (belkide Sanayi Bakanlığının kotalarında yeralacak). Bu önemli bir eksiklik. Unutulmamalıdır ki, eğer teknolojik bağımsızlığa ulaşmak isteniyorsa, Türkiye konut sektöründe olsun farklı teknoloji ve işletme büyüklükleri arasındaki tercihlerini mevcut ve yerli olan yeni örgütlenme biçimleri ile ileriye götürmek doğrultusunda yapmalıdır.

Diğer bir konu; Yasada yerel yönetimlere karşı bir güvensizlik izlenimi sezilmekte. Yerel yönetimler toplu konut uygulamalarına sürecin en sonunda girebilmektedir. Halbuki —ister şu yönetim ister bu yönetim döneminde olsun— Türkiye'de yaklaşık bir on yıldır yerel yönetimler topyekün değerlendirildiğinde kentsel yaşamda— devletin diğer kurumlarına oranla— itici bir öğe oima, kentli ile bütünleşme yolunda önemli aşamalar kaydetmişlerdir. Bu gelişmeden yararlanmak kaçınılmazdır.

Şurası açıktırki, Toplu Konut Yasası büyük konut şirketlerini düş kırıklığına uğrattı. En çok ta, bankalaşmış, holdingleşmiş olanları. Toplu konut kuruluşu düşük faizle kredi alacak, yine o toplu konut kuruluşlarının hisse senetlerini ellerinde bulduran bankalar bu düşük faizli kredilerin faiz oranı ile piyasa kredi faiz oranı arasındaki farkı Toplu Konut Fonu'ndan alacaklardı. Yasa bu hesapları suya düşürdü. Bundan sonra konut sektöründeki gelişmeleri ekonomideki genel hareketler, izlenen ekonomi politikalar belirleyecek (yani tek başına Toplu Konut Yasası değil). Ancak kısa dönemde toplu konut kuruluşlarının hisse senetlerini ellerinde bulduran bankaların bu hisseleri bir an evvel ellerinden çıkartma yolunu arayacakları beklenebilir. Büyük toplu konut şirketleri ise konut sektörünün yarışmacı kesimlerinin durgunluk içinde bulunmalarından yararlanarak yasa ile belirlenen sınırlar içinde, iç pazarda konut üretimine razı olabilirler ve hatta geçici fiyat düşürmeleri ile bu yarışmacı kesimleri ihalelerde safdışı da bırakabilirler. Bekliyebileceğimiz bir alternatif gelişme daha var: Beklemeleri ve ekonominin genel koşulları nedeniyle hareket etme olanakları hiç kalmamış yarışmacı kesimlerin, kısacası küçük ve orta girişimcilerin etkinliğindeki piyasanın yasaya rağmen hareketlenmemesi, enflasyonist baskılar nedeniyle konut kiralalarının hızla artması durumlarında (ki mevcut ekonomi politikaların devamı koşullarında ancak bu yönde bir gelişme beklenebilir) yoğun bir basın kampanyası başlatıp bütün suçü Toplu Konut Yasasının üzerine atmak ve bir önceki yasa tasarısını gerçekleştirilmeyenleri suç-

D.İ.E ANKARA NÜFUS ARTIŞ HIZININ

Sayfa 1'den Devam

3. TELGRAFLA ALINAN GEÇİCİ SONUÇLAR

Tablo — 1'de verilen değerler, Mayıs 1981 tarih ve 945 yayın sayılı D.İ.E. basımından güncellenmiştir. Ekim 1980 tarih ve 914 sayılı D.İ.E. yayınına ise telgrafla alınan geçici sonuçlar yayınlanmış ve toplam nüfus 45.217.556 olarak belirtilmiştir. Aynı yayında daha önceki yıllara ait telgrafla alınan geçici sonuçların kesinleri ile karşılaştırılması da verilmektedir. Buna göre, 1927 ile 1975 yılları arasında ortalama sapa binde 2 olarak gerçekleşirken 1980 yılında bu değer % 10,74 gibi çok yüksek bir değere ulaşmıştır.

TABLO — 2 GEÇİCİ VE KESİN NÜFUS SAYIMLARI ARASINDAKİ FARK (binde)

Yıl	1927	1935	1940	1945	1950	
Fark	0,8	2,6	2,7	3,7	0,6	
Yıl	1955	1960	1965	1970	1975	1980
Fark	2,7	2,0	0	1,7	3,7	107,4

Geçici sonuçlarla kesin sonuçlar arasındaki bu şaşırtıcı fark özellikle Ankara kent nüfusundan kaynaklanmaktadır. Geçici sonuçlara göre Ankara Belediyesi sınırları içindeki 4 ilçenin toplam nüfusu 2.203.729 olarak gösterilmiş iken, kesin sonuçlarda bu değer 325.974 eksikliği ile 1.877.755 olarak belirtilmiştir. (Bu sapma toplam nüfusta kesin ve geçici değerler arasındaki farkın % 62 kadardır.)

TABLO — 3 GEÇİCİ VE KESİN SAYIM SONUÇLARINA GÖRE ANKARA NÜFUSU

	1975 Kesin (1980 Geçici)	1980 Kesin
Merkez İlçe	94.964	(71.682) 77.168
Altındağ	512.392	(616.289) 603.689
Çankaya	895.005	(1.250.006) 921.882
Yenimahalle	198.643	(265.752) 270.016

Böylelikle geçici sonuçlara göre son iki sayım arasında Ankara kent nüfusu yılda % 10,3 artmış görünürken, bu değer % 3,9'a düşmüştür. Ankara dışında İstanbul kenti-

nin nüfusu da geçisi sonuçlara göre 80.831 daha eksik olarak kesinleşmiştir. Buna göre 1975'te 2.547.364 olan İstanbul nüfusu yılda % 3,3'lük bir artışla 2.772.708'e ulaşmış olmaktadır.

4. NÜFUS KESTİRİMLERİ AÇISINDAN DURUM

1980 nüfus sayımı kesin sonuçlarına göre, daha önceki yıllarda nüfus artış oranı en yüksek kent olan Ankara (İstanbul ile birlikte) en düşük nüfus artışı görülen kentlerden biri durumuna düşmüş ve 67 ile merkezi içinde 60'ıncı sırayı almıştır. Son iki sayım arasında 100.000'den çok nüfuslu 25 kentten 3'ü % 60—80, 7'si % 40—60 ve 11'i de % 20—40 arasında nüfuslarını arttıran Urfa'nın nüfusu % 21, Ankara'nın nüfusu % 20, İstanbul ve Elazığ'ın nüfusları ise % 17 artmıştır.

Bu durum, Elazığ'daki, Keban Barajı'nın çektiği aşırı göçün durduğunu; İstanbul kentinin büyümesini belediye sınırları dışında sürdürdüğü tezlerini doğrulamaktadır. Ancak, Ankara için nüfus artış hızında böylesi beklenmeyen bir düşüşün nedenlerini açıklamak olanaksızdır.

Geçmiş yıllara bakıldığında Ankara'nın nüfusunun on yılda bir iki katına çıktığı görülmektedir.

Son sayıma göre nüfus artış hızının çok büyük ölçekte düşmesi, hatta % 4,1'e ulaşan Türkiye yıllık doğal nüfus artış oranının bile çok altında kalması, hala göç aldığı bilinen bu kent için yapılan nüfus kestirimlerini güç durumda bırakmaktadır.

TABLO — 4 ANKARA KENTİ NÜFUS GELİŞİMİ

Sayım Yılı	Nüfus	Yıllık Artış (%)
1935	122.270	—
1940	157.242	5,72
1945	266.712	8,84
1950	238.536	5,45
1955	451.241	11,24
1960	650.067	8,81
1965	905.660	7,86
1970	1.236.152	7,30
1975	1.701.004	7,52
1980	1.877.755	2,08

Mekansal planlama ile ilgili olarak, Ankara kenti için iki ayrı kurum (Ankara Nazım Plan Bürosu ve Ankara Belediyesi) nüfus kestirimi yapmışlardır. Ankara Nazım Plan Bürosu gurup katılım (cohort survival) yöntemi ile yüksek ve düşük göç varsayımlarına göre 1990 yılı için iki seçenek nüfus değeri belirlemiş ve 1975 nüfus sayımları sonucuna göre 1990 yılı nüfusunu 3,6 milyon kişi olarak kestiren yüksek göç varsayımı olanını benimsemiştir. Ankara Belediyesi ise en ufak kareler (least square) yöntemi ile yaptığı nüfus kestiriminde 1990 yılı nüfusunu 4,7 milyon kişi olarak belirlemiştir.

Her iki nüfus kestirimi 1980 sayım sonuçlarına göre önemli ölçüde yanlış durumdadır.

TABLO — 5 ANKARA KENTİ İÇİN YAPILAN NÜFUS KESTİRİMLERİ

Yıllar	ANBP Kestirimi	Belediye Kestirimi
1980	2.255.503	2.416.000
1985	2.911.534	3.387.000
1990	3.621.186	4.337.000

(Kaynaklar : Ankara Nazım Plan Şema Raporu, Mart 1977, s: 174;

Ankara Kentiçi Raylı Toplu Taşıma Projesi, s: 70)

5. SONUÇ

1980 nüfus sayımlarının geçici ve kesin sonuçları arasında şimdiye dek görülmemiş ölçekte fark vardır. Bu fark önemli ölçüde Ankara kent nüfusundan ve özellikle Çankaya ilçesinden kaynaklanmaktadır.

Ankara kent nüfusu doğal nüfus artış oranının altında bir artış göstermiştir ki, bu olanaksızdır. 1980 ve 1975 nüfus değerlerinin her ikisi birden doğru olamaz. Ayrıca, çığır 1980 nüfusu doğru ise yalnız 1975 nüfusu değil, ondan önceki yıllara ait sayım sonuçlarına da kuşku ile bakılmalıdır.

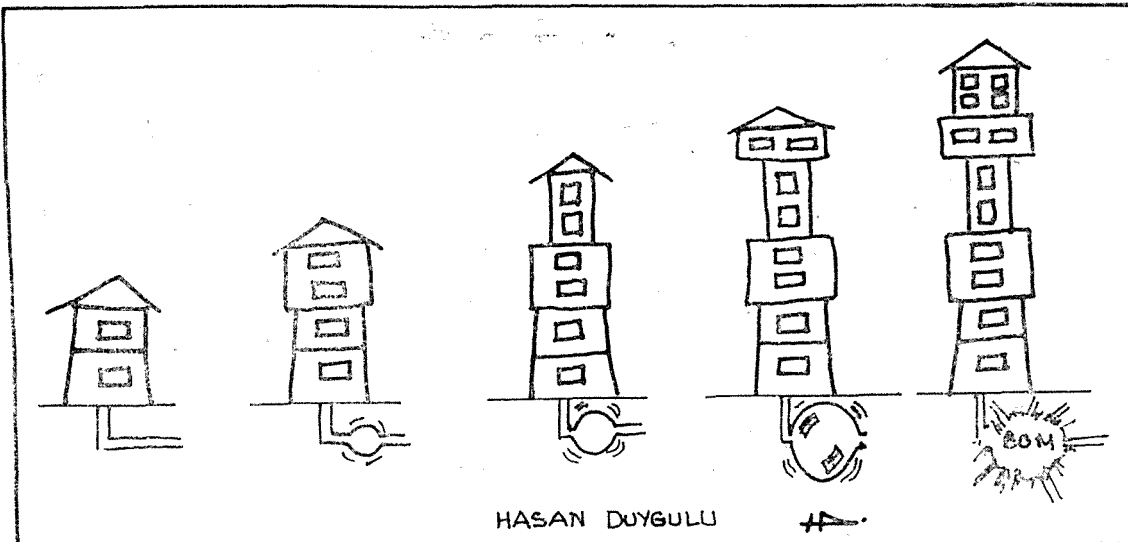
Devlet İstatistik Enstitüsü gerek her iki açıklaması arasındaki fark üzerine, gerekse Ankara nüfus artışı hızındaki düşme üzerine bir açıklamada bulunmalıdır.

Şu andaki durum Ankara kentinin mevcut nüfus kestirimlerini anlamsız hale getirirken, yenilerinin yapımını olanaksızlaştırmaktadır.

YAYIN KURULU ÜYELERDEN KARİKATÜR BEKLİYOR

Sayın üyeler, iki sayıdır Haber Bülteni-mizde karikatürlere yer verdiğimiz dikkatinizi çekmiştir. Bir yergi ve vurgulama aracı olarak karikatürlerin Bültenimize renk katacağı inancı ile, KENTSEL SORUNLAR, PLANLAMA KONULARI ve PLANCI SORUNLARI üzerine üyelerimizin ürettiği karikatürlere bundan sonra sürekli yer verme amacındayız.

Çizgi ürünlerinizi; 1/1 oranında basılabilecek biçimde aygınger kağıdı üzerine çizilmiş olarak ve alt kenarı 7 yada 15 cm. boyunda olmak üzere elden yada posta aracılığı ile Yayın Kurulu'na iletmenizi bekliyo-

KISA HABERLER

ŞPMMO YÖNETİM KURULUNA YENİ ATAMALAR YAPILDI

5.5.1981 günü yapılan Yönetim Kurulu toplantısında Yönetim Kurulu üyelerinden Hilal EREN'in istifasının kabulüne ve yerine yedek yönetim kurulu listesinin başında bulunan Eren KALE'nin Yönetim Kurulu üyeliğine atanmasına karar verilmiştir.

23.6.1981 günü yapılan Yönetim Kurulu toplantısında da Eren KALE'nin istifası kabul edilmiş ve ikinci yedek üye Ergun ERGANI'nın görevi kabul etmemesi üzerine üçüncü yedek üye Barış İLHAN'ın yönetim kurulu üyeliğine atanmasına karar verilmiştir.

1981 in İlk Yarısında ŞPMMO'ya Üye Olanlar

Üye No Adı ve Soyadı Mezun Olduğu Okul

389	Haluk Tunus	ODTÜ
390	Naile Tohumcu	»
391	Çetin Turgay Günel	»
392	Suzan Kantar	»
393	Hasan Duygulu	»
394	Ali Zambakoğlu	»
395	İbrahim Boynukalın	Berlin T. Ün.
396	Seza Candan Ünver	ODTÜ
397	Yıldırım Türker	»
398	Ahmet Özer	İ.Ü. Güz San.
399	Sedat Aklan	ODTÜ
400	Necip Kumbaracıbaşı	İTÜ M. F.
401	Muhammed Akın	İDMMA
402	Murat Cemal Vefkioglu	Her.-W.U.
403	Selma Akova	ODTÜ
404	Kudret Yasa	»
405	Simin Karaburçak	»
406	Münevver Eminoğlu	»
407	Rezzan Anteri	»

İMAR YASASININ BAZI MADDELERİNİN DEĞİŞTİRİLMESİNE İLİŞKİN ŞPMMO ÖNERİLERİ İMAR VE İSKAN BAKANLIĞINA İLETİLDİ.

ŞPMMO tarafından oluşturulan İmar Mevzuatı Çalışma Grubu Haziran ayı içinde çalışmalarının bir bölümünü tamamlayarak, İmar Kanunu'nun bazı maddelerinin değiştirilmesine ilişkin önerileri içeren bir rapor İ.I.B.'na iletildi.

Bilindiği gibi ülkemizde her türlü fiziki yapılaşma eylemine ilişkin yasal yaptırımları ve denetimi içeren imar mevzuatının temel hükümleri İmar Kanunu'nda yer almaktadır. Bugün ülkemizde mekansal planlama kararlarının arazi kullanım eylemleri üzerinde etkin olmadığı da bilinmektedir. Bu nedenle, öncelikle İmar Kanunu'nda bazı değişiklikler yapılarak, mekansal planlamanın (bölge planları ve çevre düzeni planlarından başlayarak imar planları ve uygulama planlarına varan bir kademeler bütünü içinde) ülkemizde arazi kullanımına ilişkin eylemler üzerinde daha etkin kılınması sağlanmalıdır. Ve ayrıca, İmar Kanunu'nun bazı maddelerinin uygulanması sırasında doğan aksaklıkların ve bu Kanunla getirilen bazı yaptırım eksikliklerinin giderilmesi içinde gene bazı maddelerde değişikliklerin yapılmasına gerektirir.

Yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda ŞPMMO tarafından hazırlanarak İ.I.B.'na sunulan Raporda İmar Kanunu'nun 14, 25, 27, 28, 33, 34, 35, 42, 45, 48, 50, 52, 55, 56, 57, Ek-7 ve Ek-8'nci maddelerinde bazı değişiklik önerileri getirildi.

Ancak, İmar Kanunu'nda yukarıda belirtilen maddelerle ilgili parçası değişiklik önerilerinin yeterli olmayıp, İmar mevzuatının genel anlamda ve bütüncül bir yaklaşımla yeniden ele alınması ve bu anlamda mekansal planlamaya ilişkin sorunlara köklü çözümler getirici önerilerin geliştirilmesine gerek duyulmaktadır. Bu amaçla, ŞPMMO İmar Mevzuatı Çalışma Grubu ve MO Çalışma Grubundan oluşturulan ortak komisyon çalışmalarına Ağustos 1981 den itibaren başlanacaktır.

Yerleşme Birimleri ve Şehircilik Enstitüsü Kuruldu

İstanbul Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi Mimarlık Fakültesi bünyesinde kurulan Enstitü'ye üye olmak isteyen üyelerimiz başvuru formunu Odamızdan temin edebilirler.

Enstitü'nün yönetmeliğinde belirtilen amaçlar ve çalışma alanları özetle şöyledir. «Ülke yerleşme sorunları ve bu sorunlar kapsamına giren toplumsal, ekonomik, kültürel ve fiziksel araştırmaları yapmak, tarihsel perspektif ve teknolojik gelişme çerçevesinde yeni gelişmeleri izlemek bu amaçla ülkeler arası bilgi aktarımını sağlamak ve bilgi birikimini gelecek nesillere aktarmak amacıyla yukarıda belirtilen çalışmalarını uygulamalı olarak yapma olanaklarını kullanmak.»

Bu amaçla yapılacak çalışmalar, Eğitim ve Öğretim Çalışmaları, Araştırma Geliştirme ve Planlama Çalışmaları ve bu çalışmalarını yürütmek için Çalışma Grupları Kurmaktır. Eğitim ve Öğretim Çalışmaları, gereğinde kamuya açık konferans, sempozyum, seminer, panel ve kursları da içermektedir. Araştırma, Geliştirme ve Planlama çalışmaları da, Kırsal, kentsel, Büyük şehir bölgeleri, bölgesel ve ülkesel yerleşme yapısı ile ilgili her türlü toplumsal, ekonomik, kültürel ve fiziksel araştırmaları bir bütün ve bütünün parçaları halinde yapmak, konut alanları, endüstri alanları, hizmet alanları, rekreasyon, serbest ve yeşil alanlar, ulaşım vb. ile ilgili olarak envanter çalışmaları yapmak; planlama, tasarlama, düzenleme ve uygulama faaliyetlerine veri ve direktif oluşturacak ölçütlerin belirlenmesini sağlamak; tarihi sit ve kentlerin, eski kent mekanlarının, tarihi dokusunu korumak, sıhhiyeleştirmek ve geliştirmek amacı ile envanter çalışmaları yapmak; yukarıda belirtilen konularda bilimsel incelemeleri ve araştırmaları yapmak gibi amaçları içermektedir.

Amaçlar konusunda daha ayrıntılı ve üyelik koşulları hakkında ki bilgiler Odamız sekreterliğinden temin edilebilir.

“Cumhuriyetten Günümüze” Teknik Kongresi Yapılıyor

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim kurulunca bu yılın çalışma programına alınan «Cumhuriyet'ten Günümüze Teknik Kongresi» 1981 Ekim ayına ikinci yarısında toplanacaktır. Kongrenin kapsamı şu dört ana başlıkta toplanmaktadır.

1. Tarım, Orman, Hayvancılık
2. Maden, Sanayi, Enerji
3. Kentleşme, Yapılaşma, Çevre, Ulaşım
4. Mühendislik, Mimarlık

Kongre hazırlık çalışmaları her ana

başlık için ilgili oda temsilcilerinden oluşan alt komitelerle, odaların temsilcilerinden oluşan bir üst komite tarafından yürütülmektedir.

Kongrenin amacı, yalnızca TMMOB'in açıklanan başlıklar altındaki birikiminin ortaya konması ile sınırlı olmayıp, bu konularda çeşitli çevrelerde oluşan birikimin, konuların değişik boyutlarının ortaya konmasıdır.

Alt komiteler şu ana kadar tartışılması istenen konularda sunulacak tebliğlerle

bunları sunacak tebliğcilerden bir bölümünü saptayarak üst komiteye iletmiş bulunmaktadır. Kongre boyunca tebliğlerin yanısıra, panel, dia gösterisi, fotoğraf sergisi gibi etkinliklere de yer verilmesi için gerekli hazırlıklar yapılmaktadır.

Kongre çerçevesinde tasarlanan tebliğ, panel, gösteri vb. etkinliklerin bir bölümü kesinleşmiş olmakla birlikte kesin program Ağustos ayı sonunda belirlenecek, buna göre kongre dört ya da beş gün olarak Ekim ayının ikinci yarısında saptanacak bir tarihte toplanacaktır.

TEZ ÖZETİ

ÇAĞRI

6785/1605 SAYILI İMAR YASASININ
42. MADDESİNE ELEŞTİREL BİR
YAKLAŞIM.

Ömer KIRAL, 13.1.1981
(IX+104 s.)

TEZ YÖNETİCİSİ : TUĞRUL AKÇURA

Tez günümüz imar mevzuatı çerçevesinde imar planlarının uygulanması amacıyla yapılması gereken resen parselasyon planlarının irdelemesini amaçlamaktadır. Bu irdeleme sürecinde resen parselasyon planlarının tarihsel gelişmesinden hareketle günümüzdeki işleyişi ele alınmakta ve günümüzdeki işleyiş örnek olaylarla açıklanmaya çalışılmaktadır. 6785/1605 sayılı İmar yasının 42. maddesi ile belediyelere, imar planlarının gerçekleşmesini sağlamak amacıyla arazi ve arsaların resen birleştirilmesi, ayrılması ve hisseli yada hissesiz olarak imar parselleri durumuna getirilerek eski sahiplerine dağıtılma yetkisini vermektedir.

Bu işlemler sırasında belediyeler, yol ve yeşil alanlar için alanın % 25 ine kadar bir kısmını bedelsiz olarak ayırabilmektedir. İşte bu yetkiyle belediyeler imar planlarına göre, kentsel alandaki arsa ve arazileri, sahiplerinin olurlarını almaksızın imar parselleri durumuna dönüştürme olanağına sahiptirler. Bu olanağına karşın resen parselasyon planlarının günümüzde yaygın olarak kullanılmadığı tahmin edilmektedir. İmar planlama sürecini ve kentlerin gelişmelerini eleştiren bazı yazarlar bu yöntemin kullanılmasını savunarak planlı bir gelişmenin sağlanacağını belirtmektedirler. Ancak günümüzde gerek imar planlama sisteminin özellikleri ve gerekse kentlerin gelişmesinin özellikleri, bu türden savları doğrulamaktadır. Bugün imar planlama sistemiyle kentlerin gelişmesi denetlenememektedir. Plana rağmen parselasyonlarla gecekondulaşma, kaçak apartmanlaşma vesaire büyük kentlerde % 60 dan fazla bir yer tutmaktadır. Ayrıca plana göre rızai parselasyon türünden mevzi plan ve parselasyonlar imar planı sınırları dışında odak noktaları yaratarak çevrelerinde yerleşme talepleri oluşturmaktadır. Diğer yandan, kentlerde giderek yaygınlaşan hisseli tapu türü mülkiyetlerin olduğu bölgelerde, 42. madde uygulaması (resen parselasyon) sonucu elde edilen imar parselleri çok miktarda hisselendirildiği için, bu bölgelerin gelişmesi olanaksız duruma gelmektedir.

Özellikle büyük kentlerin mekansal biçimlenişlerinde, büyük ölçüde gecekondulaşma, kaçak apartmanlaşma türü yerleşmelerin üzerinde yer aldığı plana rağmen rızai parselasyonlar ve mevzi planlar yoluyla toplu konut girişimleri, konut kooperatifleri, sanayi girişimleri türü yerleşimlerin üzerinde yer aldığı plana göre rızai parselasyon planlarıyla, imar planının önerdiği gelişmenin sağlanması ve denetlenmesi giderek olanaksız bir duruma gelmektedir.

KİTAP TANITIMI

«5 HAZİRAN DÜNYA ÇEVRE GÜNÜ DEĞİŞEN ÇEVRE KAVRAMI VE PLANLAMA SEMPOZYUMU», isimli kitap, odamız kütüphanesine konmuştur. Söz konusu, kitap, Ege Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kent Planlama Bölümünün, İzmir Metropolitan Alan Nazım Plan Bürosunun yardımıyla hazırladığı sempozyumdaki tebliğleri içermektedir. Kitap'ta Dr. Tayfun Taner'in, «Planlamayı Planlamak», Dr. Orcan Gündüz'ün «Fiziksel Planlama Çalışmalarında Çevreselci Yaklaşım», Dr. Bozok Özerdim'in «Kentsel Çevre ve İnsan», Prof. Dr. Ahmet Samsunlu, Ass. Davut Özdağlar'ın «Metropolitan Şehir Planlamasında Endüstride Oluşan Artık Suların Bir Faktör Olarak Yeri» Doç. Dr. Ertuğrul Erdim'in «Kati Artık Giderilmesinin Planlaması», Hanefi Caner'in «Kıyı Bandı, Doğal ve Tarihi Çevre Düzeni Üzerine» Dr. Güneş Gür'ün «Enerji, Çevre ve Ulaşım», Aysel Bayraktar'ın «Çevre Koruma ve Peyzaj Planlaması», Dr. Ümit Erdem'in, «Tarımsal Toprakların Korunması ve Çevre Kirliliği», Doç. Dr. Mehmet Köşoğlu, Dr. M. Bülent Özkan'ın, «Rekreasyonel Yönden Değerlendirme Yöntemleri», Doç. Dr. Mehmet Ayan'ın «Çevre Sorunu Açısından Hızlı Nüfus Artışı ve Kentleşme», Cengiz Soğancıoğlu'nun «Kıyılarımızdaki Yanlış Kullanımlar», Prof. Dr. Tuğrul Özgür'ün «Toplum Sağlığı Açısından Çevre» isimli tebliğleri yer almaktadır.

(Sayfa 1' den Devam)

zamana gelmiştir. Mesleğimizi doğrudan ilgilendiren pek çok gelişme söz konusudur ve bu gelişmelere ŞPMMO Yönetim Kurulu doğrudan ve dolaylı olarak katkı koymak kararlılığında.

Hepimizin ŞPMMO çatısı altında derlenip toparlanmasının gereği ortadadır. ŞPMMO Yönetim Kurulu üyelerinin maddi ve manevi desteği olmaksızın üyelerimizi ve tüm toplumu doğrudan ilgilendiren mesleki gelişmeleri izlemek, yorumlamak, katkı koymak gibi eylemleri yürütecek güçten yoksundur.

Hepimizin başta il ve işyeri temsilcilikleri olduğu halde dinamizm içinde olması ve ŞPMMO'na katkıda bulunması kaçınılmazdır.

Yönetim Kurulu üyelerinden gelecek yönlendirmeleri değerlendirecek ve bir program çerçevesinde şehir ve bölge planlama mesleğinin tek sesi olarak tabandan gelen güdülerini daha üst makamlara iletmeye çalışacaktır.

Katkılarınızı bekler, saygılarımızı sunarız.

ŞPMMO ÜYELERİNE,

MİMARLAR ODASI İLE YAPILAN
ANLAŞMAYA GÖRE ÜYELERİMİZ
MİMARLIK DERGİSİNİ % 50 İNDİRİM
Lİ ALABİLECEKTİR.

GÖNDEREN : TMMOB ŞEHİR PLANLAMA
MİMAR VE MÜHENDİSLERİ ODASI

Konur Sok. No. 4/4-06
Yenişehir/ANKARA

GİDECEĞİ YER :